

[Knud Jespersen.]

rystet af denne greve, der blev dømt i en ret, og som havde et privatforbrug på 323.000 kr. om året. Der var privatforbruget ganske klart gjort op. Jeg tør ikke sige, hvad han har brugt disse penge til, men han var alligevel skattefri. Vi ser altså med megen sympati på, at man sætter ind, men jeg vil endnu en gang understrege, at alt dette viser nødvendigheden af, at vi skærper afskrivningsbestemmelserne og kontrollen.

Og må jeg så have lov til at drysse lidt malurt i bægeret. Det er jo ærgerligt, at hr. Grünbaum først kommer med forslaget nu. Det havde været dejligt, om dette forslag var kommet, mens socialdemokratiet og SF havde magt dertil. Bevares, nu kommer det, og vi synes, det er sympatisk, og vi vil være så positive, som vi nu formår. Forhåbentlig er dette tilstrækkeligt. Hr. Ømann talte om forslaget om skattebøger eller offentlige tilkendegivelser af, hvordan skatteligningen så ud, og jeg erindrer også om, at det jo er et af de forslag, vi har peget på. Vi mener nemlig, det er nødvendigt for at få en demokratisk skatteordning, at man beskatter al faktisk fortjeneste. Vi vil godt være med til et bundfradrag på de 30.000 kr. til erstatning for alle andre fradrag og til, at man sætter ind imod de store indtægter og afskaffer det, som af alle kun kan betegnes som asocialt, at man kan være millionær år efter år og alligevel unddrage sig beskatning.

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side forstår vi for så vidt godt hr. Grünbaums lovforslag og hensigten med det, men vi tvivler måske en lille smule på, om forslaget får de virkninger, der er tilsigtet, men det vil måske vise sig hen ad vejen. Vi har forstået, at hovedsigtet egentlig er, at der kun kan foretages afskrivning inden for det beløb, der i den enkelte regnskabsperiode måtte være sparet op, og dette synspunkt, må jeg i hvert fald sige, har vi megen forståelse for.

Forslaget kommer efter sin ordlyd også til at ramme områder, hvor det næppe kan

være tilsigtet. Jeg tænker her på de mindre erhvervsdrivende, der jo har været, er og også fremover vil være ude i en meget skarp konkurrence fra de større erhvervsvirksomheder. Vi kan ikke læse forslaget på anden måde, end at den lille erhvervsdrivende, der opretholder et vist privatforbrug ved at tære på sin formue, ved at spise den op, faktisk ved forslaget bliver beskattet to gange. Det synes vi ikke er rigtigt, og det kan formentlig heller ikke være meningen, at socialdemokratiet vil denne befolkningsgruppe til livs med dette forslag. Det kan vi meget vanskeligt forestille os. Det ligger selvfølgelig helt klart, at en sådan virkning af forslaget kan vi for vort vedkommende ikke acceptere. Vi har den opfattelse, at problemet måske kan klares ved at sige, at forslaget ikke får virkning for primær erhvervsvirksomhed af materiel karakter, men kun for sekundær erhvervsvirksomhed og erhvervsvirksomhed af finansiel karakter. Vi kan fra vor side ikke acceptere, at personer med store indkomster og et stort privatforbrug, gennem nulindkomster ikke bidrager til den fælles samfundshusholdning.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om privatforbruget med henblik på opgørelsen af samme. Det er ikke rigtigt — jeg vil nærmest sige, at det nok er gas — når man peger på, at privatforbruget ikke kan opgøres. Jeg kender i høj grad problematikken fra 6 år i statens ligningsdirektorat og ude hos ligningsmyndighederne. Hvad man ikke køber det ene år, køber man det andet år, dvs. privatforbruget bliver fra år til år og hen ad vejen udjævnet. Der har været et par bemærkninger om den skønmæssige ansættelse, men dér synes jeg ikke man må glemme at tage i betragtning, at baggrunden for den skønmæssige ansættelse jo simpelt hen er den, at der ikke har foreligget et regnskab, som kunne danne grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Jeg ser ikke nogen større vanskelighed i at beregne et privatforbrug ud fra de skattemæssige oplysninger.

Til sidst skal jeg gøre den bemærkning, at